

o koupi akcií jen na oko, neboť tím nezměnilo se ničeho na skutečnosti, vyplývající z tvrzení žaloby, že žalovaní byli nadále činní jen jako členové syndikátu, a že nešlo o poměr, jež má na mysli § 39 čís. 3 uvoz. zák. k obch. zák., nýbrž o poměr žalovaných jen jako členů zvláštního sdružení k bance.

Čís. 4911.

Zaměstnanci, jehož služební smlouva, uzavřená na dobu jednoho roku, byla zaměstnavatelem bezdůvodně předčasně rozvázána, přísluší po rozumu ustanovení §u 1162 obč. zák. posl. věta, úplata za 3 měsíce beze srážky případného výdělku jinde.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1925, Rv I 200/25.)

Žalobce byl žalovanou obcí přijat na rok za obecního pastýře. Byv předčasně propuštěn, domáhal se podle §u 1162 b) obč. zák. platu za tři měsíce. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, maje za to, že žalobce nemůže se domáhati tříměsíčního platu proto, ježto služební smlouva byla uzavřena na rok. Odvolací soud uznal podle žaloby. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání, opírající se toliko o dovolací důvod čís. 4 §u 503 c. ř. s., není opodstatněno. Jde pouze o výklad §u 1162 b) obč. zák. Dovolací soud souhlasí s výkladem odvolacího soudu. Zaměstnanci, jehož služební smlouva, uzavřená na dobu jednoho roku, byla zaměstnavatelem bezdůvodně předčasně rozvázána, přísluší po rozumu ustanovení §u 1162 obč. zák. posl. věta, úplata za 3 měsíce beze srážky případného výdělku jinde. Názor dovolatelky, že zaměstnanci přísluší nárok na úplatu za tři měsíce jen tehdy, když služební smlouva nezněla na dobu delší tří měsíců, nenachází opory ani v doslovu onoho zákonného ustanovení, ani v důvodové zprávě vlády k němu, jak jest obsažena ve věstníku ministerstva spravedlnosti z roku 1916, str. 117 a 118. (Viz k tomu rozhodnutí nejv. soudu čís. 1411 sb. n. s.). Tříměsíční požitky zabezpečuje zákon v §u 1162 b) obč. zák. zaměstnanci za všech okolností, nerozeznáváje, za kterou dobu si zaměstnanec činil další nároky, zdali si v mezidobě našel jiné zaměstnání a zdali jím něco vydělal, čili nic.

Čís. 4912.

Odpůrčí řád.

Připustnost odpůrčí žaloby (§ 8) není podmíněna tím, že žalobce vyčerpал již všechny možné exekuční prostředky, nanejvýš dokonce i prostředek vyjevovací přísahy. Žalovanému náleží dokázati, že jest zde jmění, k uspokojení žalobce postačitélné a pro něho dostižitelné.

(Rozh. ze dne 15. dubna 1925, Rv I 406/25.)